

MYŠLENKY NA MĚSÍC DUBEN

BENEDIKT XVI.

MYŠLENKY O EUCHARISTII

Vydalo nakladatelství Paulínky 2010

1. Svátost eucharistie je svátostným tělem Kristovým. A toto tělo je církev. Bez eucharistie církev nelze pochopit.
2. Kristus zaslíbil, že ti, kdo přijímají jeho tělo a krev, budou žít navěky, a pro nás z tohoto zaslíbení plyne nesmírná útěcha.
3. Smyslem svatého přijímání je připodobnit svůj život Kristovu životu, proměnit se a přetvořit v toho, který je láska sama.
4. Bůh nám jako první dává dar a my, takto obdarováni, se stáváme jeho vlastnictvím – stvoření se navrácí ke Stvořiteli.
5. Společenství s Pánem je vždy také společenstvím se sestrami a bratry.
6. Pojdme naproti Pánu, který je sice neviditelný, ale přesto mocný a který nám pomáhá dobře žít.
7. Eucharistie je tajemstvím smrti a slávy tak jako kříž, který není zakopnutím na cestě, ale přechodem, po němž Kristus vstoupil do své slávy a tak smířil celé lidstvo, když překonal veškeré nepřátelství.
8. Potřebujeme Boha blízkého, Boha, který se vydává do našich rukou a který nás miluje. V eucharistii je Kristus skutečně přítomen mezi námi.
9. Kristus nás k sobě táhne, umožňuje nám vykročit ze sebe, abychom všichni společně s ním tvořili jediné tělo.
10. Ježíš je přítomný v eucharistii. Nevidíme jej, ale existuje tolik věcí, které nevidíme, a které přesto existují a jsou zásadní. Ty nejhlubší skutečnosti, týkající se života a světa, nevidíme, ale můžeme vidět a vnímat jejich účinky.
11. Víra v Ježíše je prostředkem, díky němuž můžeme vždy znovu uchopit Ježíšovu ruku a díky němuž bere za ruku i on nás, aby nás vedl.
12. Ježíš nás sytí eucharistií, sjednocuje nás se sebou, s Otcem, s Duchem svatým i nás navzájem. Tato síť jednoty, která zahrnuje celý svět, předjímá v naší době svět budoucí.
13. Krista nelze mít výhradně pro sebe, mohu mu náležet jedině ve spojení s těmi, kdo mu patří.
14. Jdeme-li s Ježíšem, jdeme správným směrem a život se stává dobrým.
15. Eucharistie je pramenem jednoty, který má základ ve smíření a pokoji.

16. V eucharistii nelze Krista a bližního oddělovat. A tak se stáváme všichni jediným chlebem, jediným tělem.
17. Eucharistie, která se konkrétně neprojevuje láskou, je sama v sobě neúplná.
18. Eucharistie je naším nejkrásnějším pokladem. Uvádí nás do života věčného a obsahuje všechna tajemství naší spásy.
19. Růst v křesťanském životě vyžaduje, abychom se živili Kristovým tělem a krví.
20. Jak moc má dnešní lidstvo zapotřebí znovu objevit ve svátosti eucharistie pramen, z něhož mu prýští naděje.
21. Bůh má tvář. Bůh má jméno. V Kristu se Bůh stal tělem a daruje se nám v tajemství nejsvětější eucharistie.
22. Poslední večeře je okamžikem, kdy se rodí církev. V eucharistii se stále obnovuje Kristova oběť.
23. Eucharistie představuje vzácné dědictví. A církev jej s nesmírnou péčí ochraňuje, když ji slaví den co den při mši svaté, když se jí v kostelech a kaplích klaní, když ji nosí nemocným a jako viaticum těm, kdo se vydávají na poslední cestu.
24. Přijímat Krista a nést jej druhým je opravdovou radostí křesťana.
25. Následujme Marii a napodobujme tuto hluboce eucharistickou duši, a celý náš život se stane jedním chvalozpěvem Magnificat.
26. Eucharistie představuje velkou školu lásky.
27. V eucharistickém tajemství se Kristus stále znovu daruje a právě v eucharistii se učíme lásce Kristově a tedy i lásce k církvi.
28. Ať se pro nás eucharistie stane životní školou, kde nás Ježíšova oběť na kříži naučí cele se odevzdat druhým.
29. Kristus v nás chce přebývat navzdory naší slabosti a našemu hříchu.
30. Pokaždé, když se slaví mše svatá, každé když se Kristus svátostně ve své církvi zpřítomňuje, tehdy se uskutečňuje naše spása.
31. Prostřednictvím všech míst, kde se slaví eucharistie, se vytváří síť pokoje, která pokrývá celý svět.

Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.